

Sygn. akt IX U 540/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołań E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy

na skutek odwołań E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 21 lutego 2017r. nr (...)

z dnia 27 listopada 2017r. nr 643

1. zmienia częściowo zaskarżoną decyzję z dnia 21 lutego 2017r. nr (...) w ten sposób, że stwierdza, iż odwołująca E. S. nie jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek :

- na ubezpieczenia społeczne za okres od 14 sierpnia 2011r. do czerwca 2015r.,

- na ubezpieczenie zdrowotne za okres od września 2011r. do czerwca 2015r.,

- na Fundusz Pracy za okres od 14 sierpnia 2011r. do czerwca 2015r.,

2. oddała odwołanie w pozostałym zakresie,

3. umarza postępowanie dotyczące decyzji z dnia 27 listopada 2017r. nr 643.

Sędzia

Sygn. akt IX U 540/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 21 lutego 2017 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że E. S. jest dłużnikiem organu rentowego z tytułu nieopłacenia składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Funduszu Pracy. Organ rentowy wskazał, że zadłużenie ubezpieczonej wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 59.444,34 zł z tytułu:

1. składek na ubezpieczenie społeczne oraz Funduszu Pracy od 05/2011 r. do 06/2015 r.,
2. składek na ubezpieczenie zdrowotne od 09/2011 r. do 06/2015 r.

Decyzją z 27 listopada 2017 r. organ rentowy stwierdził, że ubezpieczona, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od 12.04.2015r. do 08.06.2015r. Organ rentowy wskazał, że z dokumentacji nie wynika, by w okresie jw. ubezpieczona posiadała inny tytuł powodujący wyłączenie z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, a decyzją z 09.09.2014r. organ rentowy ustalił, że E. S. od 15.08.2011r. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą.

Ubezpieczona złożyła odwołania od tych decyzji wskazując, że od 15.08.2011r. podlega ubezpieczeniu społecznemu w Wielkiej Brytanii. Dodała, że nie wiedziała o podjętej decyzji z września 2014r., nie mogła się odwołać, gdyż korespondencja z ZUS do niej nie dotarła.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołania wniósł o ich oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonych decyzjach.

Sąd połączył sprawy z odwołań od zaskarżonych decyzji do wspólnego rozpoznania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona od 31.01.2009r. prowadziła działalność gospodarczą w Polsce. W okresie od 31.01.2009r. do 14.08.2011r. ubezpieczona dokonała z tego tytułu zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

(dowód: dokumentacja zawarta w aktach organu rentowego).

Decyzja z dnia 9.09.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych o/R. stwierdził, że ubezpieczona jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu od 15.08.2011r. Decyzja uprawomocniła się po doręczeniu jej na adres pełnomocnika ustanowionego przez ubezpieczoną.

Ubezpieczona od 14.08.2011r. do 11.04.2015r. oraz od 12.04.2015r. do 08.06.2015r. z tytułu pracy na własny rachunek w Wielkiej Brytanii podlegała ustawodawstwu brytyjskiemu.

(dowód: zaświadczenia A1 z 6.07.2017r. k. 16-17 a.s. i zaświadczenie A1 z 28.02.2018r. wystawione przez brytyjską instytucję ubezpieczeniową k. 69-60 a.s.).

Organ rentowy, w związku z treścią zaświadczenia A1 z 28.02.2018r., wydał 22.03.2018r. decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję z 27.11.2017r.

Ubezpieczona 08.05.2018r. dokonała wpłaty w wysokości 656,86zł na rachunek ZUS z tytułu zaległych składek. Wpłatę tę organ rentowy zaliczył w pierwszej kolejności na najstarsze zadłużenie wraz odsetkami. Po dokonaniu przez organ rentowy korekty, uznał on, że na 18.05.2018r. konto ubezpieczonej nadal wykazuje zadłużenie za 06 i 08/2011r. oraz za 04, 05, 06/2015r.

(dowód: potwierdzenie przelewu z 08.05.2018r. k. 72 a.s., pismo organu rentowego z 18.05.2018r. k. 75 a.s.).

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego oraz dokumentów j.w. jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie od decyzji z 21.02.2017r. zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Ubezpieczona w okresie spornym prowadziła na terenie Polski działalność gospodarczą. Ubezpieczona wskazywała w odwołaniu, że równocześnie wykonywała pracę na własny rachunek w Wielkiej Brytanii, tam znajdowało się jej miejsce zamieszkania, w związku z czym powinna podlegać ustawodawstwu brytyjskiemu.

Jak wynika z treści art. 13 ust. 2 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.U.E.L.2004.166.1) osoba, która normalnie wykonuje pracę na własny rachunek w dwóch lub w kilku Państwach Członkowskich podlega:

- a) ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, jeżeli wykonuje znaczną część pracy w tym Państwie Członkowskim lub
- b) ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się centrum zainteresowania dla jej działalności, jeżeli osoba ta nie zamieszkuje w jednym z Państw Członkowskich, w których wykonuje ona znaczną część swej pracy.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało jednoznacznie, że ubezpieczona od 14.08.2011r. do 08.06.2015r. z tytułu pracy na własny rachunek podlegała ustawodawstwu brytyjskiemu, co jednoznacznie potwierdziła brytyjska instytucja ubezpieczeniowa wystawiając zaświadczenia A1.

W tej sytuacji niewątpliwie ubezpieczona nie podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w Polsce w tym okresie i nie była zobowiązana do opłacania składek z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce.

Mając na uwadze powyższe ustalenie i treść powołanego przepisu, Sąd, w pkt 1 wyroku, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił częściowo zaskarżoną decyzję z 21.02.2017r. stwierdzając, że E. S. nie jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek :

- na ubezpieczenia społeczne za okres od 14 sierpnia 2011r. do czerwca 2015r.,
- na ubezpieczenie zdrowotne za okres od września 2011r. do czerwca 2015r.,
- na Fundusz Pracy za okres od 14 sierpnia 2011r. do czerwca 2015r.,

W pkt 2 Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc, oddalił odwołanie od decyzji z 21.02.2017r. w pozostałym zakresie, tj. w odniesieniu do okresu od maja 2011r. do 13 sierpnia 2011r., gdyż ten okres nie został potwierdzony przez brytyjską instytucję ubezpieczeniową. Ubezpieczona nie posiadała innego tytułu do ubezpieczeń społecznych poza prowadzoną działalnością gospodarczą w Polsce, w związku z czym na podstawie przepisów ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t. j. Dz. U. z 2017r., poz. 1778 ze zm.) art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt. 4, art. 17 w związku z art. 46 ustawy oraz art. 47 podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i jest zobowiązana do odprowadzenia składek na poszczególne ubezpieczenia.

Natomiast postępowanie z odwołania ubezpieczonej od decyzji z 27.11.2017r. podlegało umorzeniu na podstawie art.355 §1 kpc, o czym Sąd orzekł w pkt 3 wyroku, gdyż organ rentowy przed rozstrzygnięciem sprawy, bo w dniu 22.03.2018r. wydał decyzję uchylającą sporną decyzję, a zatem wydanie wyroku w tej kwestii stało się zbędne.

SSR del. Renata Stańczak